

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ioannis Calvini, Magni Qvondam Genevensivm Ministri,
Vita, Moribus, rebus gestis, studijs, ac denique morte
Historia**

Bolsec, Hieronymus

Coloniae, 1582

VD16 B 6510

Capvt XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34782

CAPVT XXVI.

DE quo Christi Iesu Domini nostri
 animæ ad inferos descensu Prophe-
 ta Dauid sic vaticinatus est Psal. 15.
 Non derelinques animam meam in
 inferno, nec dabis Sanctum tuum videre cor-
 ruptionem. Quæ verba B. Petrus Act. 2. de Iesu
 Christo accipit atque exponit, Cuius anima,
 cum ad inferos descendisset, detineri in locis
 profundis sub potestate Principis tenebrarum
 nequaquam poterat; sed postquam prædicâs-
 set, & manifestum fecisset suæ diuinitatis po-
 tentiam, gloriosè ad corpus redijt, assumptaq;
 rursus carne, quæ in sepulchro iacebat, resur-
 rexit, præsentibus sepulchri custodibus, & Dæ-
 monibus, ipsaq; morte inuitis. De hoc eodem
 ad inferos descensu, & quemadmodum his,
 qui illic detinebantur, prædicârit, idem Petrus
 in priori sua Canonica epistola cap. 3. scribit,
 quod Iesus Christus Dominus noster mortuus
 secundum corpus & viuens spiritu, spiritibus,
 qui erant in carcere, veniens prædicauit, hoc
 est, ijs, qui erant sub potestate mortis & Dia-
 boli: prædicauit, inquam, incredulis & iustis, &
 illis quidem, qui Noe tempore increduli fue-
 rant, non vt eos conuerteret ad fidem, sed de
 incredulitate conuictos, asperè redarguit & in-
 crepauit: iustos verò, eos scilicet, qui ad pœnas
 peccati originalis pendendas tantummodò in
 limbo detinebantur, consolatus est, & gloriæ
 I fecit

fecit participes. Et cap. 4. multò etiam clarius testimonium de hac Christi apud inferos prædicatione idem Petrus protulit. Loquens enim de impijs, qui pios iustosque calumniabantur, quòd à peccatis se vitijsque reprimerent ac reuocarent: Rationem, inquit, ei reddent, qui paratus est iudicare viuos & mortuos. Propter hoc enim & mortuis euangelizatum est, vt iudicentur quidem secundum homines in carne, viuant autem secundum Deum in spiritu. Quo significare voluit, quòd Iesus Christus prædicatione sua apud inferos facta, iudicem se viuorum atque mortuorum declarauit, manifesta-uitque in eo nimirum, quòd impij in carne, secundum quam vixerunt, iudicati sint & damnati: iusti autem propter spiritum, quem diuino munere in via ducem secuti sunt, vitam æternam adipiscantur. Fateor rem hanc intellectu admodum esse difficilem, sed præstat, cum non intelligas, hoc ipsum ingenuè profiteri, quàm malè interpretando Iesu Christi gloriam obscurare, aut deprimere, & scripturam à genuino in alienum sensum detorquere, idque ostentandi ingenij causâ, neue quicquam ignorâsse, sed vt omnibus numeris absoluti, & Dei spiritu insigniter & perfectè dotati atque illustrati doctores esse videamur. Qualem Calu- num fuisse Theodorus Beza nugacibus suis ineptijs & nimis apertis mendacijs, per summam impudentiam & frontem erubescere nesciam, per-

persuadere contendit. Atque possem ego multa alia scripturę loca, à Caluino in suis operibus minus benè verfa, & peius etiam exposita proferre, sed cum plerique docti & ingeniosi viri ea iam dudum attigerint, & quendam breui proditurum satis sciam, qui eius errores atque inscitiam copiosè sit demonstraturus. Et demum, ne nimium ego prolixus, lectoriq; molestus sim, huic libello finem imponam, per quem mihi propositum fuit in apertum proferre, atque efficere, vt orbi vniuerso paterent, & cognosci ab omnibus possent, vita, mores, sathanicę imposturę atq; fraudes, demùm mors Caluini, qua iurans, blasphemans, execransq; Deum, & extrema cum desperatione extinctus, ex hac vita migravit: quę causa fuit, vt ostium occluderent, & ad eum inuisendum neminem admitterent, ne videlicet occasio rudibus & miserè seductis aperiendi oculos suos hinc daretur, qui eius doctrina capti, eiq; nimium addicti, contrarium, quàm quòd erant persuasi, cernere atque instrui sic potuissent. Nunc finem impono, & claudo hoc opusculum, humiles & synceros Dei, eiusq; Ecclesię Catholicę filios exhortans, hunc vt tractatum nostrum sibi esse antidoton velint, applicentque tanquam præseruans aliquod pharmacum cõtra pestilentem & venenatam Caluini doctrinam, Theodori Bezæ ineptijs tectam & fucatam, cui hoc studium est, vt spiritum tenebrarum in angelum lu-

cis, & lupum in agnum transformet, atque ex Mulo Elephantem faciat. Deum autem precor, vt rudes & idiotæ, miserè à recta salutis semita abducti, & dæmonis fraude erroribus immerfi, oculos mentis suæ aperiant, videantq; quantum à recta regiaque via deflexerint, & quemadmodum, cui mordicus adherent, secta indies magis ac magis euanescat; ipsorum verò, qui sectæ Principes sunt & capita, conatus atq; studia, non modò foelici successu destituantur, sed contra ipsorum vota semper cedant; quod manifestum satis indicium esse potest, Deum, qui illorum conatus semper irritos reddit, prosperum eis successum negans, minimè quoque harum nouationum authorem esse. Dicant enim mihi: Dux Bipontinus cum suo equitatu Germanico, quem in Franciam, ad eam flamma, igniq; vastandam, diripiendamque, hoc tamen prætextu, quasi Religioni succursurus, introduxerat, quem exitum habuit? Heluetij & Geneuenses, à Theodoro Beza sollicitati inductique, vt Lugdunum & Lugdunensem Prouinciã inuaderent, quò deueniunt? Matisconense oppidum & Franciæ ciuitates aliæ, astu ab eis interceptæ, quid est, quòd in eorum imperio & potestate non permanserunt, si à Deo factum est, vt in eorum potestatem venirent? Cathelnau, Renaudie, & Vilemougis, cæteri que coniurationis socij, qui authore atque instigatore Caluino, in necem adolescentis Regis conspirarant, quem

quem suæ coniurationis successum inuenerunt? conatus quò euasit? Certè euentus, fœdusque eorum, exitus & mors ignominiosa amplum factis testimonium perhibuit, à Deo non fuisse missos, sicut Iehu missum ad tollendum Achab & omnem eius progeniem interneccione delendum, liber 4. Reg. cap 9. commemorat. Poltro- tus, qui suafore Theodoro Beza apud Aurelia- num, nobilem, generosum, & strenuum Prin- cipem, Franciscum Lotharingum, Guisix Du- cem per fœdam proditiõem ex insidijs aggres- sus occidit; si Deus ei huius consilij auctor fuit, cur non euasit saluus, sicut Deus Aioth, qui Eglon Regem Moab interfecerat, eripuisse, in lib. Iudic. 3. cap. legitur? Denique pacis & publi- cæ tranquillitatis illis hostibus, qui contra Re- gnum, ipsiusque Regis sui, cui ex sacramento, quo ei erant obstricti, obedientiam & fidelita- tem debebant, vitam nefariè coniurauerant, quàm faustus D. Bartholomæi, Anno gratiæ 1573. festus dies illuxit? Absit verò, vt probem multis bonis & innocentibus tum illatam ne- cem, eamque stragem, quæ diaboli fraude atque malitia per certa Franciæ loca oppidæue nimis quàm crudeliter edebatur. Hoc tamen constan- ter atque liberè profitebor, quicquid siue sen- tiant, siue scribant nonnulli, Calvinianam se- ctam professi, neque illis vicissim, qui fidem fallant, & sanctè promissa non præstent, offici- umque deserant, quæ promiseris, seruanda es-

se. Quod restat, omnes ego, qui Dei spiritu & guntur, cuiusvis etiam status sint atq; ordinis, rogatos atque obtestatos volo, vt assiduo pio- que studio Deum sedulo precentur, vt veros is doctores, legitimosque pastores, qui salutis vi- am syncerè monstrent, & ab omnibus Ecclesiæ agrum erroribus abusibusque repurgent, Ec- clesiæ suæ donare dignetur, Regi quoque no- stro, cæterisque Regibus ac Principibus omni- bus sanctum suum spiritum largiatur, sapienti- amque ad diuinam eius, æquisimamque volun- tatem cognoscendam infuset, ei que vt obedire ac in officio, in Dei timore, veraque religione subditos continere queant, sua gratia assistat at- que adiuuet. Cui Deo, Creatori, Redem- ptori & Salvatore nostro, sit glo- ria, honor atque laus in omne æuum.
Amen.

F I N I S.